352 Ty, któryś Słowem z nocy światło stworzył

- 1. Ty, któryś Słowem z nocy światło stworzył, coś życie w ziemię, w morza, w nieba włożył, oto Twe dzieci modlą się do Ciebie:
  Ojcze nasz wieczny, który jesteś w niebie.
- 2. Czołem uderzcie, stworzone natury! Nieba i ziemie, łączcie wasze chóry! Niech anioł, człowiek, robak, słońca zdroje razem śpiewają: Święć się imię Twoje!
- 3. Owe Królestwo Prawdy, światła, cnoty, gdzie prysną więzy błędu i ciemnoty, w ogniu miłości spłoną niepokoje, o to prosimy: Przyjdź Królestwo Twoje.
- 4. Kiedy nas łudzi zmysłów obłąkanie, Ty kieruj sercem, rządź rozumem, Panie! Jeżeli Ciebie mamy być godnymi, bądź wola Twoja w niebie i na ziemi.

^{*} Można także śpiewać na melodię 353

- 5. Wszystko, co żyje, Twoje żywią dłonie. Skała kwiat karmi, pszczółkę kwiatów wonie. I nam, Opatrzny, dajesz, co potrzeba. Daj nam i dzisiaj powszedniego chleba.
- 6. Jeśli namiętność ślepa porwie wodze, jeśli na ostrej człowiek padnie drodze, sądź nas, jak ojciec sądzi swoje syny, odpuść, jak bliźnim odpuszczamy winy.
- 7. Słabe jest ciało, a sił cnocie trzeba. Już i aniołów wyrzucały nieba. I człek usterknie, ułomne stworzenie, więc odwiedź od nas złego pokuszenie!

